

NESTĀ•HĀ•M - ANEB BĀŠĀ½NĀŠ HEKTICKĀ‰ DNY - 1

NedĀ•le, 10 leden 2016

NaplĀnujete si, co všechno musĀte udĀlat a stihnout bĀhem dalšiho dne. Takhle to vypadĀ všechno jednoduše a v pohodĀ. Zapišete si to vše do diĀĀ™e, rozplĀnujete si den na hodiny a minuty a mĀte na všechno dost Āasu a vypadĀ to, Ā‰e vĀm to nic nemĀĀ‰e pokazit. ZaĀinĀ to krĀsnĀ, mĀte to vše pevnĀ v rukou.

RĀno odvedu dceru do školy, vyvenĀim psa. MĀm tolik a tolik objedĀvek, z toho vĀtšinu uhrazenĀch, takĀ‰e jdu vyrobit vše, co nemĀm hotovĀ a zabalit a poslat. HurĀ, krĀtkĀ zjištĀnĀ, Ā‰e je potĀ™eba vyrobit jen pĀr kouskĀ, vĀtšina je uĀ‰ hotovĀ. TakĀ‰e bĀhem dopoledne to levou zadnĀ zvlĀdnu, v jedenĀct mĀm pedikŭru, takĀ‰e vyjdu o pĀl hodiny dĀ™iv a vezmu to cestou na poštu, ve dvanĀct budu mĀt noĀ‰ky jako znovuzrozenĀ šup, mĀm akorĀt tu Ātvrthodinu, abych vyzvedla mladši dceru ze školky. Pak jĀ pustĀm pohĀdku, aby si odpoĀinula, nachystĀm lehkou svaĀinu, odvedu ji na balet a pĀjdu pro tu starši do školy. Mladši mezitĀm vyzvedne z baletu manĀ‰el a jĀ odvedu starši do plavĀnĀ. NeĀ‰ doplaveme, manĀ‰el vyvenĀĀ psa a jĀ si v klidu udĀlĀm kafe a nachystĀm se, abych v kinĀ byla nejkrĀsnĀjši. ĀEili jinĀmi slovy zkusĀm si uĀesat to vrabĀĀ hĀzdo, co se mi vĀdycky na hlavĀ udĀlĀ po hodinĀ na bazĀnĀ a namaluji si na ksicht obliĀe – beseda s promĀtĀnĀm s JiĀ™im Kolbabou zaĀne v sedm a jĀ se dĀsnĀ tĀšim na ten zĀ‰itek. Ješ pĀr poznĀmek do diĀĀ™e, zapsĀnĀ nejdlĀitĀjšich poznĀmek do stolnĀho kalendĀĀ™e v kuchyni. DoprĀla praĀka, tak šup, pĀ™ehodit prĀdlo o patro vĀyš do sušiĀky, aby holky mĀly ĀistĀ obleĀenĀ na zĀtra a je to. PotlaĀim nutkĀnĀ jĀt tĀch pĀr kouskĀ vyrobit hned a tĀ™eba i nabalit pĀr balĀkĀ, ale po hektickĀm dnu se mi ani nechce. ZĀtra to zvlĀdnu za chvilku, zaĀnu hned po venĀenĀi a bude to. ZachrastĀ klĀ‰e v zĀmku. ManĀ‰el se vracĀ. Z prĀce jĀ rovnou nakoupit nĀjakĀ materiĀl na skĀ™inĀ k holkĀm do pokoje a domluvit se se stolĀĀ™em, trochu se zdrĀ‰el, ale umĀl si to dobĀ naplĀnovat, pĀ™imĀel rovnou k veĀeĀ™i. TakĀ‰e najĀst, dĀt dĀti spĀt a koneĀnĀ si sednout a dĀt nohy nahoru. ManĀ‰elĀ v ūsmĀv na chvilu zmĀzĀ v tĀĀ™e, vĀ‰nĀ se zašklebrĀ a jen tak mezi Ā™eĀi pronese: „ZĀtra musĀ Prahy, takĀ‰e vstĀvĀm v pĀt. Budeš musĀt zavĀst prĀ do školy ty. MĀm ti nastavit budĀka, abys na to nezapomnĀla?“ MĀlem se udusĀm rohlĀkem. NicmĀnĀ neĀ‰ dopere praĀka, tak se projevĀ dnešnĀ šrumeck a jĀ se cĀtĀm jak padlĀ list unĀenĀ proudem. Ā‰e bych chtĀla nĀco vyrĀbĀt a balit, to ani nĀhodou.

RĀno zazvonĀ budĀk. ManĀ‰elĀ v. Je pĀt hodin, jĀ mĀm pĀlnoc a Ā se mi chce šilenĀ spĀt, tak se jen pĀ™evracĀ na posteli zleva doprava a zpĀtky. Ā se manĀ‰el chovĀ tiše jako myška, stejnĀ vnĀmĀm ka‰dĀ jeho pohyb, ūkon a pĀ™esun. Za chvilu za nĀm zaklapnou dveĀ™e a jĀ znovu usĀnĀm. V tu chvilu zazvonĀ mĀj budĀk... JedinĀ pozitivum na celĀ vĀci je to, Ā‰e dnes nemĀme ĀĀdnou akci a jĀ nemusĀm vtĀsnat venĀenĀi psa mezi školu a školku. Je neuvĀĀ™itelnĀ, jak moc rĀno letĀ minuty, kterĀ se jinak tĀhnou tĀ™ikrĀt tak dlouho. A jak moc chybĀ druhĀ dvĀ pomocnĀ ruce. HledĀme Āepici, samozĀ™ejmĀ, je v sušiĀce, na kterou jsem zapomnĀla. NaštĀstĀ fleecovĀ Āepice nevyĀduje ĀehlenĀ jako ostatnĀ triĀka nechanĀ vychladnutĀ napospas. KoneĀnĀ jsme všechny tĀ™i obleĀeny. šup dolĀ, šup do školky. ZtracenĀch pĀt minut hledĀnĀ Āepice, ve školce ještĀ panĀ uĀitelka potĀ™ebuje cosĀ pĀ™edat, nĀco dalšiho podepsat a oznĀmit, Ā‰e zapomnĀla manĀ‰elovi vĀera Ā™ict o fotografii, takĀ‰e jestli bych to nezaplatila jĀ teĀ, protoĀ‰e dnes budou vracĀt odmĀtnutĀ fotografie nebo posĀlat penĀze za odebranĀ. Vytahuji penĀ‰enku, mĀm jen tisĀcovku. Dalši drahocennĀ minuty strĀvenĀ ĀekĀnĀm na vrĀcenĀ penĀz, je mi horko, pod bundou mi po zĀdech stĀkĀ prĀmĀnek potu, protoĀ‰e jsem se nechĀla zdrĀ‰ovat svlĀkĀnĀm a mĀm i Āepici a tlustĀ vlnĀnĀ nĀkrĀnĀk. Pohled na hodinky. Starši dcera mezitĀm pĀ™ed školkou dĀlĀ v zbytcĀch snĀhu obrĀzek z otiskĀ bot. Do školy to bereme ūprkem. Naprosto nechĀpu, proĀ je škola na druhou stranu mĀsta neĀ‰ školka. Fakt to nechĀpu. ChodnĀk klouĀ‰e, veĀer lehce mrholilo a pĀ™es noc vše stihlo krĀsnĀ namrznout. ProĀ mĀ naše mĀsto tolik chodnĀk škmo poloĀ‰enĀch a proĀ ty koĀiĀi hlavy ta dĀsnĀ klouĀ‰ou? NaštĀstĀ to do školy stĀhĀme pĀ™ed zvonĀnĀm, takĀ‰e pro mne je to pĀr minut k dobru. se ještĀ v pekĀrnĀ pro ĀerstvĀ peĀivo a tĀšim se, jak si udĀlĀm kafe, k nĀmu si dĀm ještĀ teplĀ loupanec a zachrastĀm korĀlky a kamĀnky. StojĀm u dveĀ™i a snaĀĀim se vylovit ze dna kabelky klĀ‰e. V ruce mĀm pytlĀk s loupĀky. Kdy jindy mĀĀ‰e zazvonit mobil? No, prĀvĀ teĀ. VolĀ manĀ‰el. PozĀtĀ™i musĀ na pĀ™ednĀšku, prĀ mu šef prĀvĀ nĀynĀ oznĀmil a bude potĀ™ebovat oblek. Jeho oblek si pĀ™ed tĀ™em pĀjĀil syn a vrĀtil ho vĀera dopoledne. SamozĀ™ejmĀ Ā‰e se mu povedlo ušpinit celĀ rukĀv od saka. TakĀ‰e prĀ jestli bych byla tak hodnĀ a zanesla oblek ještĀ teĀ do ĀistĀrny, aby byl zĀtra vyĀištĀnĀ. BĀhem venĀenĀi pĀ™emĀšlĀm, jestli mĀ ĀistĀrny zajĀt hned nebo to vzĀt aĀ cestou na poštu. DĀsnĀ se mi najednou nechce ani jedno, ani druhĀ. Dojdu domĀ vytahuji materiĀl a tĀch pĀr chybĀjĀcĀch kouskĀ je raz dva hotovĀch. Kafe mi mezitĀm zchlĀdlo, ale na krĀsu je to akorĀt. JenĀ‰e samotnĀ balenĀ trvĀ neskuteĀnĀ dlouho. ZazvonĀ budĀk, kterĀ jsem si natĀhla, abych vĀdĀla, kdy mĀm vyrazit. JeštĀ mi chybĀ tĀ™i objedĀvky. Do toho zvonĀ telefon. OdmĀtnu nabĀdku na ještĀ vĀhodnĀjši tarif od konkurenĀnĀho operĀtora a sotva odloĀĀim mobil, uĀ‰ zvonĀ znovu. VolĀ mĀti. PrĀ co jsem dnes mĀla k obĀdu. ĀĀkĀm jĀ, Ā jsem na obĀd ještĀ nestihla ani pomyslet, natoĀ‰ ho uvaĀ™it. Ona uĀ‰ prĀ je po obĀdĀ. Bude pĀl jedenĀctĀ. OdrĀ jsem ji svou odpovĀdĀ, Ā‰e ještĀ dopĀjĀm kafe k snĀdani. StrašnĀ se divĀ, co jsem dĀlĀla celĀ dopoledne. „Pracovala, mami, pracovala. VlastnĀ ještĀ teĀ pracuji, musĀm ještĀ nabalit tĀ™i krabice.“ „To nechĀpu, vĀdyĀ‰ nechodĀ do prĀce.“ „No jo, nechodĀm, protoĀ‰e pracuji doma.“ „To jĀ, kdyĀ jsem nechodila do prĀce, tak jsem v osm rĀno mĀla i vyprĀno, vyĀehleno a navaĀ™eno. Ty si jen stĀĀ‰uješ, Ā‰e nestĀhĀš. To nenĀ moĀnĀ, co vlastnĀ poĀ™Ād doma dĀlĀš.“ No jo, no. Co s dĀlat. UĀ‰ pĀ™ed pĀr lety jsem tu psala o tom, jak krĀsnĀ nestĀhĀm a od tĀ doby jsem to svĀ nestĀhĀnĀ pĀ™ivedla k dokonalosti.... PAVLA VODOMĀŠRKA, bohuĀel jen dvourukĀ…

